

Nazwa przedmiotu: Improwizacja fortepianowa			
Jednostka prowadząca przedmiot: Wydział Kompozycji i Teorii Muzyki			Obowiązuje od roku akademickiego: 2022/2023
Kierunek: Kompozycja i Teoria Muzyki		Specjalność: Kompozycja	
Forma studiów: Stacjonarne, I st.	Profil kształcenia: ogólnoakademicki (A)	Status przedmiotu: Obowiązkowy	
Forma zajęć: ćwiczenia	Język przedmiotu: polski	Rok/semestr: Rok III / semestr V-VI	Wymiar godzin: 30 godzin
Koordynator przedmiotu	Kierownik Katedry Kompozycji		
Prowadzący zajęcia	ad. dr Andrzej Karałow		
Cele przedmiotu	pogłębienie i doskonalenie umiejętności zarówno twórczych jak i odtwórczych przy jednoczesnym zintegrowaniu tychże umiejętności przez: 1. rozwijania specyficznych dyspozycji muzyczno-wykonawczych w grze fortepianowej (szybkość i wielotorowość myślenia-działania, antycypacja, aktywność i oryginalność, wyobraźnia twórcza), 2. rozszerzenie wiedzy i zakresu środków wykonawczych w oparciu o literaturę muzyczną; inspiracja w pracy kompozytorskiej i ułatwienie w poszukiwaniu oryginalnych rozwiązań		
Wymagania wstępne	wiedza i umiejętności z zakresu szkoły muzycznej II st., umiejętność gry na instrumencie (fortepian)		
Kategorie efektów	Numer efektu	EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU	Numer efektu kier./spec.
Wiedza	1	Zna wzorce leżące u podstaw improwizacji	P6_KOM_W_08 (KOM_VIII)
Umiejętności	2	posiada umiejętność analizy i praktycznego posługiwania się konstrukcjami harmonicznymi, a w szczególności w ramach środków harmonicznymi XX i XXI wieku	P6_KOM_U_04 (KOM_XIII)
Kompetencje społeczne	3	jest zdolny do efektywnego wykorzystania: wyobraźni, intuicji, emocjonalności, zdolności twórczego myślenia i twórczej pracy w trakcie rozwiązywania problemów, zdolności elastycznego myślenia, adaptowania się do nowych i zmieniających się okoliczności oraz umiejętności kontrolowania własnych zachowań.	P6_KOM_K_03 (KOM_XXIII)
TREŚCI PROGRAMOWE PRZEDMIOTU			Liczba godzin
1. rozwijanie specyficznej techniki improwizacji fortepianowej w oparciu o struktury wertykalne (interwały, współbrzmienia i ich łączenie w transpozycjach) oraz struktury horyzontalne (organizacja wysokości i czasu) w formie cyklu krótkich miniatur z zakresu muzyki XX i XXI w., a także poznanie sonorystycznych właściwości instrumentu.			15
2. rozwijanie specyficznej techniki improwizacji fortepianowej w oparciu o struktury wertykalne (interwały, współbrzmienia i ich łączenie w transpozycjach) oraz struktury horyzontalne (organizacja wysokości i czasu) w formie obszernej wielowarstwowo konstruowanej zintegrowanej wypowiedzi muzycznej bazując na konkretnych stylach i technikach kompozytorskich z zakresu muzyki XX i XXI w.			15
Metody kształcenia	1. wykład konwersatoryjny 2. analiza przypadków 3. rozwiązywanie zadań artystycznych 4. praca indywidualna 5. prezentacja nagrań CD i DVD 6. wszystkie inne metody stosowane przez prowadzącego przedmiot		
Metody weryfikacji efektów uczenia się	Metoda	Numer efektu uczenia	
	1 przesłuchanie	1-3	
	2. kontrola przygotowanych projektów	1-3	
	3 wszystkie inne metody stosowane przez prowadzącego przedmiot	1-3	
KORELACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ Z TREŚCIAMI PROGRAMOWYMI, METODAMI KSZTAŁCENIA I WERYFIKACJI			
Numer efektu uczenia się	Treści kształcenia	Metody kształcenia	Metody weryfikacji
1	1, 2	1, 2, 5, 6	1-3

